

В.І. ПОЖУЄВ (доктор фізико-математичних наук, професор, завідувач кафедри програмного забезпечення та математичного моделювання, ректор, Заслужений працівник освіти України)

Запорізька державна інженерна академія, Запоріжжя

E-mail: admin@zgia.zp.ua

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОГО ГЛОБАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

В статті дається аналіз еволюції поняття «інформації» з точки зору підвищення ролі технологічного фактору; відмічається, що в основі розвитку будь-якого суспільства лежать поняття інформація, інформаційна форма руху матерії, інформаційного глобалізму, що приводить до появи еколого-інформаційного глобального суспільства; вивіряються умови появи еколого-інформаційної цивілізації, в основі якої інформаційна революція та стійкий розвиток суспільства.

***Ключові слова:** інформація, інформаційна форма руху матерії, глобальне інформаційне суспільство, інформаційний глобалізм, стійкий розвиток суспільства, еколого-інформаційна цивілізація, інформаційна революція.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями

Формування глобального еколого-інформаційного суспільства являється об'єктивно зумовленим процесом, в основі якого лежить зростаючий вплив інформаційно-телекомунікаційних технологій на економіку, соціальну структуру, право, культуру, взаємовідносини держави і суспільства, міжнародні відносини у цілому. Все більше значення для кожної держави набуває включення її у процес формування мережної економіки. *По-перше*, зростаюче розширення масштабів мережної економіки зумовлено постійним розвитком і розповсюдженням нових інформаційних технологій, а також збільшенням доступності їх використання. *По-друге*, зростає переміщення різних видів соціально-економічної діяльності в електронне середовище, яке вже на сьогоднішній день представляє собою тисячі видів бізнесу. Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій вносить кардинальні зміни в усі сфери життєдіяльності сучасного суспільства. *По-третьє*, з'являється можливість оперативного доступу максимальної кількості людей до текстів законопроектів ще на стадії їх попередньої обробки, а також до їх більшого об'єму аналітичної інформації з цього приводу. *По-четверте*, принципів нововведення заключаються у можливості кожного громадянина з відносно мінімальними затратами звернутися до необмеженої по своєму складу аудиторії і висловити думку з приводу того чи іншого питання. *По-п'яте*, у кінцевому рахунку використання нових інформаційних технологій сприяє удосконаленню демократичних процедур, підвищенню політичної активності населення, встановлення більш активного діалогу держави з громадськістю. Процес формування еколого-інформаційного суспільства в цілому пред'являє нові

вимоги до держави, які покликані відігравати роль координатора діяльності різних суб'єктів суспільства і сприяти створенню умов інтеграції громадян у глобальне інформаційне суспільство, відстоюючи при цьому свої інтереси у світовому інформаційному просторі. Процес інформаційних перетворень у світі є незворотним, проте цими змінами охоплені ще не всі країни. Нова інформаційна карта світу свідчить, що висока щільність інформації, інтенсивність розвитку та використання нових інформаційних технологій характеризує такі країни, як США, країни ЄС та Японію. Разом з тим навіть у високорозвинутих країнах суспільство є далеким від того, щоб стати інформаційним. До сих пір значна частина населення цих країн займається простою працею, у багатьох сферах використовуються старі технології, у недостатній мірі розвинута комунікаційна інфраструктура. Нові проблеми, що виникають у ході становлення глобального еколого-інформаційного суспільства – «цифрова нерівність», національна, регіональна і міжнародна інформаційна безпека – потребують більш тісної міжнародної співпраці, направленої на те, щоб гарантувати доступ до глобальної інформаційної інфраструктури кожному члену суспільства, перешкоджаючи подальшому поглибленню розриву між тими, хто володіє доступом, і тими, хто таким доступом не володіє. Успішність вирішення цих проблем являється одним з факторів, які впливають на розвиток глобального інформаційного суспільства. Аналіз стану і тенденцій розвитку інформаційної інфраструктури сучасного українського суспільства свідчить, що в Україні склалися певні передумови переходу до еколого-інформаційного суспільства. Проте, хоча темпи інформатизації України останнім часом ростуть швидко, стан нашої країни у даній сфері у порівнянні з іншими гравцями на інформаційному полі залишається поки що недостатньо розвинутиим.

Всі версії і концепції інформаційного суспільства у тій чи іншій мірі мають своїм теоретичним джерелом концепцію постіндустріального суспільства, розроблену ще в 70-рр. ХХ ст. американським соціологом Д.Беллом. Інформаційним суспільством Д.Белл називає таке суспільство, у якому є науковий потенціал та існує здатність трансформувати теоретичні знання у кінцевий продукт (високі технології, соціальні структури, людський капітал). Одним з основних аспектів теорії Д.Белла являється ключова роль теоретичного знання (інформації).

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми, на яку спирається автор

У науковій літературі поняття «інформаційне суспільство» сформувалося під впливом фундаментальних соціальних теорій, потужним каталізатором яких стала робота Т.Веблена, на основі якої абстрактна ідея протиставлення стадій технологічної революції трансформувалася у нових умовах у структурування секторів суспільного виробництва і виявлення внутрішніх закономірностей господарського розвитку, що не залежать від соціальної і політичної системи тієї чи іншої країни. Ще в 1940-1950- і рр. у роботах економіста К.Кларка «Умови економічного прогресу» і соціолога Пожуєв В.І., 2012

Ж.Фурастьє «Велика надія ХХ століття» були сформовані найважливіші методологічні положення теорії постіндустріального суспільства. Це дало можливість розглядати становлення нового соціального стану з позицій підвищення ролі технологічного фактору, науки і освіти, що пов'язано з якісною зміною місця теоретичного знання та інформації у суспільному виробництві. У 1958р. Д.Рісман, аналізуючи перспективи праці у новому суспільстві, вперше у післявоєнний період застосовує термін «постіндустріальне суспільство». На початку 1960-х рр. Ф.Махлуп і Т.Умесао ввели у науковий обіг фактично одночасно у США і Японії термін «інформаційне суспільство». У кінці цього ж десятиріччя Д.Белл передбачив перетворення індустріального суспільства в інформаційне. Теорія інформаційного суспільства була розвинена такими відомими авторами, як М.Порат, І.Масуда, І.Стоуньєр, Р.Кац та іншими. На початку 1980-х рр. виникнення інформаційного суспільства у розвинутих країнах Заходу і Японії було зафіксовано професорами американцем Дж.Мартіном і японцем І.Масудою. На думку японського професора І.Масуди, комп'ютеризація змінює природу людини, перетворюючи її з Homo Sapiens в Homo Intelligens. Нова людина викликає до життя і нову цивілізацію. І цей перехід здійснюється не шляхом революції у соціальних структурах, а через посередництво «горизонтальної соціальної трансформації» людського матеріалу суспільства. Щодо аналізу поняття «інформаційна революція» у науці сформувалися дві основоположні точки зору. Перший підхід заключається в тому, що під «інформаційною революцією» слід вважати науково-технічну революцію, пов'язану з інформатизацією всього суспільства, в основі якої лежать інформаційні технології. Другий підхід зводиться до того, що у своєму розвитку людство пережило декілька «інформаційних революцій» (О.Ракітов виділяє п'ять таких революцій історії людства). На нашу думку, під інформаційною революцією слід вважати сучасний етап розвитку людства, пов'язаний з появою нових інформаційних систем, інформаційних технологій і глобальних комунікацій, так як цьому процесу немає аналогів в історії людства щодо інформаційної насиченості, темпів розповсюдження і глобального охоплення сфер, куди проникає інформація. Всі концепції інформаційного суспільства у тій чи іншій мірі мають своїм теоретичним джерелом концепцію постіндустріального суспільства, розроблену ще в 70-рр. ХХ ст. американським соціологом Д.Беллом. Як підкреслювалося вище, інформаційним суспільством Д.Белл називає таке суспільство, у якому є науковий потенціал, існує можливість трансформувати теоретичні знання у кінцевий продукт (високі технології, соціальні структури, людський капітал), в контексті якого ключова роль належить теоретичному знанню, тобто інформації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми, на яку спирається автор

Актуальність дослідження еколого-інформаційного глобального суспільства визначається процесом становлення еколого-інформаційної

Становлення і розвиток інформаційного глобального суспільства

цивілізації і намаганням держав утвердитися у ніші нових реальностей світу, намаганням подолати кризові явища, викликані техногенними наслідками цивілізаційного розвитку. Глобальна інформаційна криза на межі тисячоліть з'явилася у всіх сферах людської діяльності, що зумовлена наступними причинами: 1) земна спільнота вступила, згідно з висловом Ервіна Ласло, в «епоху біфуркацій» (а деякі сучасники говорять поліфуркацій), породжену інтерференцією багатьох циклічних соціокультурних процесів, що знаходяться на межі самознищення, на межі екстенсивного розвитку техногенної цивілізації; 2) набирають темпи глобальні процеси самоорганізації нового «еколого-інформаційного суспільства», ноосферні механізми якого зможуть не тільки впливати на стійкість цивілізації, але стати гарантами сценарію м'якого виходу з планетарної кризи, виступити альтернативою подальшого розвитку техногенної цивілізації. У будь-якому випадку криза характеризується втратою багатьох «параметрів порядку», зростанням об'єму знань, інформації і комунікативних зв'язків.

Мета статті – сформулювати теоретичні підвалини становлення і розвитку глобального еколого-інформаційного суспільства та виявити сутність еколого-інформаційного глобалізму як характеристики цивілізаційного розвитку у пошуках вирішення проблем стійкого розвитку цивілізації.

Дана мета реалізується в наступних задачах:

- дослідити понятійно-категоріальний апарат, пов'язаний зі становленням і розвитком еколого-інформаційного суспільства;
- визначити сутність процесу інформатизації як глобальної тенденції становлення інформаційного суспільства у планетарному масштабі;
- дати пояснення терміну «інформаційний глобалізм»;
- з'ясувати еколого-інформаційну складову процесу глобалізації як етапу становлення нової цивілізації;
- розкрити можливості синерго-гомеостатичного підходу до дослідження процесу становлення еколого-інформаційного етапу розвитку цивілізації.

Гіпотеза дослідження. Поява нових видів об'єктивних реальностей (інформаційної, екологічної) як результату усвідомленої діяльності людини і розвитку найновіших соціальних і технологічних практик у рамках інформаційної та екологічної сторін дійсності дозволяє вважати еколого-інформаційне суспільство етапом розвитку цивілізації, що приводить до подвижок у світоглядних і методологічних засадах науково-філософської картини світу.

Обговорення проблеми

Задача даної статті - дослідити понятійно-категоріальний апарат, пов'язаний зі становленням і розвитком еколого-інформаційного суспільства. В основі становлення і розвитку еколого-інформаційного суспільства лежить інформація, задовольняючи всім вимогам філософської категорії, не тільки відображає всезагальні форми буття, їх зв'язку і взаємозумовленості, але й являється фактором розвитку у природі,

суспільстві і пізнанні і, таким чином, приймає активну участь у розвитку наукової картини світу. На загальнофілософському рівні термін «інформація» пояснюється через посередництво ряду філософських категорій: відображення, відмінність, тотожність, різноманітність, розвиток, самоорганізація, порядок, якість, зміст, форма, визначеність, невизначеність, причина, зв'язок, відношення, одиничне, особливе, всезагальне. Вона відкриває широкі можливості для того, щоб з єдиних методологічних позицій проникнути у всю багатоманітність характеристик інформаційної сторони дійсності, подолати одну із серйозних перешкод, з якими стикаються вчені, що досліджують концепції інформації та інформаційного суспільства.

Тому автор наукового дослідження прагне підійти до поняття «інформації» з двох точок зору – загальнонаукового і філософського. У першому випадку під інформацією слід розуміти порядок розподілу у просторі і часі речовини та енергії, яка свідчить про різноманітність у відображенні. У другому, загальнофілософському випадку інформацію слід визначити як різноманітність особливого у відображенні. Найбільш універсальним поняттям становлення і розвитку еколого-інформаційного суспільства являється поняття «інформаційна реальність», яке відноситься до розділу філософії інформаційної дійсності. Що стосується онтологічного аспекту вищезначеної проблеми, то остання охоплюється поняттям «інформаційна форма руху матерії», яка згодом приводить до появи і оперування вченими терміном «інформаційна реальність», що означає об'єктно-актуальне наявне буття всієї багатоманітності світу. Дійсність у метафізичному сенсі – це буття всього суцього, під яким у філософському сенсі розуміється тотальна діалектика матеріального та ідеального, що реалізує певні історичні можливості саморозвитку світу. Інформаційна сторона дійсності світу визначається категорією інформаційної форми руху матерії, у рамках якої діалектика матеріального та ідеального у пізнанні виступає як діалектика інформаційної ентропії і негентропії, що представляє собою реальність єдності світу в інформаційному плані – інформаційну реальність. Саме інформаційна реальність і є різноманітністю особливого у відображенні, у якій приймають участь інформація як висхідна філософська категорія, що приводить до осягнення філософської картини світу. Саме при розгляді питання про становлення і розвиток еколого-інформаційного суспільства на передній план висувається поняття «інформації», яке має переваги над технічними, управлінськими, речовинно-енергетичними і матеріальними ресурсами. Це переважання – суть закономірностей розвитку названого суспільства, в основі якого інформаційні фактори являються не кількісними, а упорядковуваними закономірностями порядку. Вивчення закономірностей інформаційного руху дає можливість виявити верхні межі темпів становлення інфосфери і на цій основі скласти прогнози розгортання інформатизації як глобальної тенденції становлення інформаційного суспільства у планетарному масштабі, що приводить до появи терміну «інформаційного глобалізму». З'являється свого роду інформаційно-

Становлення і розвиток інформаційного глобального суспільства

технологічний детермінізм розвитку, в основі якого інформаційні фактори відіграють пріоритетно-визначальну роль і сприяють реалізації інформаційної єдності.

Отже, в контексті даного дослідження інформаційне суспільство слід розглядати як еволюцію процесу інформатизації, певний щабель процесу переходу до стійкого розвитку у стадію **ноосферогенезу**. Цей факт слід пояснити тим, що саме інформація може претендувати на пріоритетно-домінуючий фактор розвитку сфери розуму, що управляє її духовними і матеріальними компонентами, що саме інформація являється рушійною силою людського еволюційного процесу (П.Куусі). Проблеми досягнення суспільствами і цивілізаціями стійкого розвитку – це проблеми формування нової цивілізації у планетарному масштабі, що вимагає зміни цивілізаційних орієнтирів, зміни «напрямів розвитку» сучасного інформаційного простору, пов'язаного з формуванням нової, еколого-інформаційної цивілізації. Проводиться думка, що якщо людство зможе перейти на шлях біосферосумісного розвитку, що передбачає подальший безпечний стійкий розвиток, то разом з цим з'явиться можливість збереження біосфери і виходу з екологічної кризи.

Глобальні еколого-інформаційні проблеми можуть бути вирішені у єдності ноосферної і синергетичної методологій. Прийнявши у якості висхідного методологічного принципу збереження біосфери, необхідно всі інші напрямки і форми еконоосферних трансформацій узгодити з цим пріоритетним принципом. Як свідчить аналіз, що найбільші можливості використання природних (адаптивних) факторів дає більш висока форма руху матерії – інформаційна, постільки акумулює у собі результати попереднього прогресу матерії. Наступною ноосферною трансформацією повинна стати **екологічна**. Саме техногенна стадія цивілізації у своїй постіндустріальній фазі породжує феномен еколого-інформаційного глобалізму, який стає домінуючим у концепції стійкого розвитку. Саме тому еколого-інформаційний глобалізм виражає сутність сучасного етапу у розвитку цивілізації, зміст цього поняття визначається ще й феноменом глобальної регіоналізації, суть якої в інформатизації та екологізації суспільства. Поняття «еколого-інформаційне суспільство» слід інтерпретувати як таке, що означає нову конкретно-історичну стадію **інформаціогенезу** як певної еколого-інформаційної реальності, що розкриває єдність природного і соціального світу через посередництво природної і соціальної ентропії і негентропії (інформації), щоб потім знайти параметри соціальних взаємодій і негентропійні параметри взаємодії з природою на кожному етапі ноосферогенезу.

Всі ці проблеми і суперечності потребують методологічного і праксеологічного осмислення, але перш за все зміни цінностей сучасної цивілізації, перегляду ряду понять, пошуку нових підходів, принципів, схем і т.п. Проблема переходу до стійкого розвитку з метою подолання екологічної катастрофи, поза всяким сумнівом, є важливою, яка перевершує всі попередні, з якими стикалося людство, адже ніколи ще не було

гігантського розриву між масштабами проблеми і можливостями її вирішення. У науковому осягненні проблеми стійкого розвитку поки що сприяють процесу накопичення різноманітності за рахунок міждисциплінарної взаємодії економіки, соціології, філософії, історії, математики. Але найбільш помітними є багаточисленні спроби філософських узагальнень незавершених розробок природничо-наукових дисциплін, серед них особливе місце займає філософський аналіз синергетичного бачення проблеми і пов'язаних з ним можливостей вирішення задач управління цивілізацією.

Таким чином, становлення нового етапу розвитку цивілізації повинно враховувати всі нові форми трансформації суспільства: глобальну, регіональну, еколого-інформаційну, інформаційно-віртуальну як складові частини ноосферогенези. Саме такий підхід зможе відіграти позитивну, синтезуючу роль у створенні загальної теорії суспільства стійкого (сталого) розвитку. У сучасних умовах глобалізації особливе місце займає поняття **ноосфери**, яка розуміється як етап розвитку світової цивілізації, на якому забезпечується пріоритет розуму та імперативи стійкого розвитку, а ноосферні дослідження набувають практичного значення. Ноосферний шлях цивілізаційного розвитку запропонований і обґрунтований у роботах В.Вернадського, Е.Леруа, П.Тейяр де Шардена, А.Урсула, проте ці роботи відірвані від загальної практики глобалізації, не враховують проблем нового етапу глобалізації, повинні розглядатися з врахуванням ноосферної орієнтації, яка розвивається поетапно: інформаційна, еколого-інформаційна, інформаційно-віртуальна як складові цивілізаційного процесу. Розробка питань, пов'язаних з проблематикою глобалізації, сприяє стимулюванню інтересу до інших форм організації цивілізаційного процесу в історичному контексті. На основі положень загальної глобалістики виникає теорія глобальної регіоналізації, яка дозволяє розглядати більш компактні моделі стійкого розвитку, замкнуті екологічні цикли. Глобальний регіоналізм являється однією з найбільш можливих форм саморозвитку сучасного соціуму, що сприяє єдності світу в інформаційному просторі. Співставлення інформаційної та екологічної складових цивілізаційного розвитку потребує філософського осмислення «еколого-інформаційного суспільства», введеного в обіг А.Урсулом, в основі якого глобальний регіоналізм. Саме глобальний регіоналізм означає одну із сторін соціальної форми руху матерії, специфічний вид реальності, який своїм змістом вказує у пізнанні на генезу суспільних процесів, відносин та інститутів, тому володіє власною параметричною конфігурацією, що дає можливість опису традиційних дискретних форм соціуму різного масштабу - глобальних, країнознавчих, регіональних, локальних і побудови моделей управління на регіональному рівні. Аналізуючи умови виникнення глобального еколого-інформаційного суспільства слід відмітити, що саме екологічне суспільство повинно управляти оптимально своїм екологічнобезпечним розвитком, направляти його по екобезпечному шляху, що являється етапом того майбутнього стану людства, який слід назвати **ноосферою**. В той же час необхідно ще багато

Становлення і розвиток інформаційного глобального суспільства

ресурсів і часу для того, щоб утвердився еколого-інформаційний глобалізм, детермінований як глобальним масштабом інформатизації суспільства з його різнонаправленістю інформативних процесів, складових, так і з глобальністю екологічних проблем. Філософське осмислення і прогнозування сценаріїв майбутнього розвитку суспільства, а також вирішення глобальних проблем сучасності, що виникли на рівні всіх типів взаємодій якісно різних форм матерії, може бути здійсненим у синергетичній парадигмі еволюції суспільства і природи, суспільства і людини, людини і цивілізації.

Проте слід відмітити, що еволюція еколого-інформаційного суспільства відбувається суперечливо, так як сама цивілізація як біосоціальна підсистема знаходиться у суперечливій єдності з біосферою як планетарною системою, так як біологічно вона включена в біосферу Землі як її домінуючий елемент, а соціально – як майже відокремлене утворення. Негентропійна біосоціальна підсистема і реальний стійкий розвиток повинні бути забезпечені внутрішньою інформаційною і зовнішньою негентропійною взаємодією з середовищем проживання і постійним її перетворенням. Синерго-гомеостатичний підхід «суспільство-природа» – необхідний елемент методології управління розвитком цивілізацією, через посередництво якої може бути реалізована науково-філософська концепція становлення нової якості цивілізації. У синергетиці як новій концепції самоорганізації розвиваються принципи головних питань організації та управління, що базуються на системному, інформаційному та гомеостатичному підходах. Філософський аналіз свідчить, що ядром синергетики виступає принцип саморуху матерії, а джерелом самоорганізації являються внутрішні суперечності системи. Це боротьба таких суперечливих тенденцій, як хаос і порядок, стійкість нестійкість, організація і дезорганізація, необхідність і випадковість. Становлення ноосфери є єдиною альтернативою самознищення, деградації людства і у подальшому формою розвитку гуманістичної глобалізації. Безумовно, що формування ноосфери – це етап у розвитку світової цивілізації, це пріоритет розуму та імперативів стійкого розвитку.

Висновки

1. Концепція стійкого розвитку базується на трьох основних принципах: 1) забезпечення збалансованості екології та економіки, тобто досягнення такої міри розвитку, коли люди у виробничій чи будь-якій економічній діяльності перестають руйнувати середовище проживання. 2. Забезпечення збалансованості економічної і соціальної сфер, що взяті в їх людському вимірі, що означає максимальне використання в інтересах населення тих ресурсів, які дає економічний розвиток. 3. Вирішення задач, пов'язаних з розвитком, не тільки в інтересах тих, хто сьогодні проживає на нашій планеті, але й майбутніх поколінь, які мають рівні права на ресурси. 4. Підходи до збалансування економічних, соціальних і природних факторів при переході до стійкого розвитку лежать у площині соціальної справедливості, стійкої економіки і екологічної стійкості. 5. Соціальна справедливість неминуче повинна базуватися на економічній стійкості і

соціальної рівності, а для цього необхідна і екологічна стійкість, що означає збереження природного капіталу. Екологічна стійкість включає в себе збереження біорізноманітності, здоров'я людини, а також якості повітря, води і ґрунту на рівні, достатньому для підтримання життя і добробуту людини.

Список літератури:

1. Абдеев Р.Ф. Философия информационной цивилизации / Р.Ф. Абдеев. – М.: ВЛАДОС, 1994. – 334 с.
2. Бек У. Общество риска: На пути к другому модерну. М., 2000. – 384 с.
3. Буданов В.Г. Синергетическая методология / В.Г. Буданов // Вопр. филос. – 2006. – №5. – С.45-61.
4. Кастельс Мануэль. Становление общества сетевых структур / Мануэль Кастельс // Новая постиндустриальная волна на Западе. Антология / под ред. В.Л. Иноземцева. – М.: «Academia», 1999. – С.494-505.

В.И. ПОЖУЕВ

Запорожская государственная инженерная академия, Запорожье
E-mail: admin@zgia.zp.ua

СТАНОВЛЕНИЕ И РАЗВИТИЕ ИНФОРМАЦИОННОГО ГЛОБАЛЬНОГО ОБЩЕСТВА

В статье дается анализ эволюции понятия «информация» с точки зрения повышения технологического фактора; отмечается, что в основе развития любого общества лежит понятие информация, информационная форма движения материи, информационного глобализма, что приводит к появлению эколого-информационного глобального общества; выясняются условия появления эколого-информационной цивилизации, в основе которой информационная революция и устойчивое развитие общества.

Ключевые слова: информация, информационная форма движения материи, глобальное информационное общество, информационный глобализм, устойчивое развитие общества, эколого-информационная цивилизация, информационная революция

V. POZHUYEV

Zaporozhye State Engineering Academy, Zaporozhye
E-mail: admin@zgia.zp.ua

FORMATION AND DEVELOPMENT INFORMATION GLOBAL SOCIETY

The paper analyzes the evolution of the concept of "information" in terms of enhancing the role of technological factors, observed that the basis for the development of any society are concepts information, information form of motion, information globalization, leading to the emergence of global environmental information society refers conditions for the emergence of environmental information civilization, based on the information revolution and the sustainable development of society.

Key words: information, information form of motion, the global information society, information globalism, sustainable community development, environmental information civilization, the information revolution

Стаття надійшла до редколегії 03.11.12

Прийнята до друку 08.11.12